

kæle ham ved at henvende Bemærkninger til ham, og jeg skal heller ikke opholde mig længe ved det ærede Medlem. Men der er dog en Udtalelse af ham, jeg lige havde Lyst til at sige et Par Ord om. Det ærede Medlem sagde om Venstrereformpartiet: „De tage den Revolver, som Omstændighederne trykke dem i Haanden, fordi de i Øjeblikket ere Tungen paa Vægtskaalen blandt de Grupper, som i det hele ere tilbøjelige til at gennemføre et Forsvar, og sætte den for Brystet af os andre og sige: Enten Københavns Landbefæstnings Nedlæggelse eller intet Forsvar.“ Nu skulde man jo tro, at det ærede Medlem vilde være myg og medgørlig, naar han havde Revolveren for Brystet, men det maa man ingenlunde tro. Det ærede Medlem er en modig Mand, han gaar ikke af Vejen for en Revolver, frimodig hævder han sit Standpunkt, han giver ikke Køb, selv om man sætter ham Revolveren for Brystet. Men dette hans Mod bliver rigtignok betydelig mindre, naar man ser nøjere efter og ser, at hele dette Drama om Revolveren er lutter Fantasi. Her er nemlig ingen, der har sat Revolveren for Brystet af det ærede Medlem. Han kan ganske roligt stemme, som han finder det rigtigt, og som hans Pligt tilsiger ham at gøre det overfor det Land og Folk, hvis Repræsentant han er. Det er ikke andet, end hvad vi forlange for os selv at faa Lov til, nemlig at stemme efter vor Overbevisning, saaledes som vi tro, det tjener Land og Folk bedst, og det ville vi heller ikke formene noget andet Medlem. Vi sætte ikke noget Parti eller Medlem Revolveren for Brystet. Derfor kan det ærede Medlem være ganske rolig, og det er han ogsaa, han ved godt, at det hele er lavet i hans egen Fantasi. Det Mod, han lægger for Dagen, er i Virkeligheden ikke saa stort, som han selv tror.

Overfor det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) har jeg ikke videre at sige. Jeg vil blot sige dette, at efter at have hørt de ærede Medlemmer for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) og Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) var jeg i høj Grad interesseret i at høre det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds. Jeg sagde til mig selv, at nu fik vi et alvorligt, sagligt Foredrag, og det bør man altid være lydhør overfor. Vi trænge til at høre paa alvorlige, saglige Mænds Ord og bør følge disse Ord, for saa vidt det er muligt efter vor Overbevisning. Det er en naturlig

Ting, at de sagkyndige have en vis Ret til at tale med i dette Spørgsmaal. Men jeg kan ikke nægte, at jeg blev i høj Grad skuffet, jeg havde ventet noget andet fra denne Side. Det forekom mig at være i alt for høj Grad Soldaten, der talte. Han talte fra et ophøjet Standpunkt som den sagkyndige til den civile Uvidenhed, som han udtrykte sig. Saaledes vinder man ikke sine Tilhøreres Øre. Man paavirker ikke deres Overbevisning, naar man taler til dem paa den Maade. Det er den Maade, tror jeg, som vore Officerer ofte have talt til Soldaterne paa. De have ikke forstaaet, at deres Opgave var at indprente de unge Kærlighed til og Forstaaelse af deres Gerning. Den Maade, hvorpaa man fra Officerernes Side har taget paa de unge Rekrutter, har i høj Grad bidraget til at fremme den antimilitaristiske Bevægelse. Jeg tror ikke, at der er nogen, der i højere Grad har bidraget dertil. Da jeg hørte det ærede Medlem, fik jeg en Følelse af, at det var ægte Militarisme, der ovenfra talte ned til os, som man betragtede som civile og ganske uvidende Personer. (N. P. Jensen [Københavns 3die Valgkreds]: Det har jeg ikke sagt, jeg har ikke brugt et saadant Ord). Jeg kan godt læse det op af Tidenden. Det ærede Medlem brugte i alt Fald dette Udtryk overfor den „civile og uvidende“ Forsvarsminister. Og jeg antager dog, at naar det ærede Medlem anser Forsvarsministeren for uvidende, maa han i lige saa høj Grad anse alle os andre for at være uvidende. Det er jo ellers saadan, at naar der er en alvorlig Sag, som det virkelig ligger Mænd paa Sinde at faa gennemført, kan det i høj Grad virke til, at alle personlige Spørgsmaal skydes til Side, saa forkætrere man ikke hinanden og tillægger ikke hinanden lave, Sagen uvedkommende Motiver. Men vi have haft overordentlig meget af den Slags her. Jeg vil ikke rette denne Behørdelse mod Højre som Parti. Det være langt fra mig. Jeg ved ikke, hvor langt denne Bevægelse rækker ind i Højre, men jeg vil ikke haabe, den rækker alt for langt ind. I alt Fald betragter jeg Højres Hovedmasse som repræsenteret her i Salen ved den ærede Ordfører (Parkov). Vi ere jo alle paa det rene med, at den Forhandlingsmaade, det ærede Medlem har brugt, har været fuldt ud hensynsfuld til alle Sider, den har søgt at berede Vejen til en Overenskomst mellem de Partier, som der kan være Tale om at skaffe en Overenskomst til Veje imel-